

La Diputació compra l'illa de Portlligat

crònica

«La compra, per part de la Diputació, de l'illa de Portlligat és una excel·lent notícia», amb aquesta definició, prou senzilla, la premsa gironina feia una primera valoració d'aquest fet, un dels més positius que s'han donat a les nostres comarques, en els darrers anys, en defensa del patrimoni natural i patrimonial.

Va ser a l'entorn de l'any 1993 que es va encetar la possibilitat de recuperació de domini públic de la tercera illa amb superfície del nostre país (després de l'illa de Buda al delta de l'Ebre i de la Meda Gran) amb quasi seixanta mil metres quadrats. L'illa de Portlligat, que en el seu temps pertanyia a la família Sentís (del conegut i exconseller de la Generalitat en l'etapa Tarradellas Carles Sentís Anfruns) i que per un problema financer l'havia perdut l'any 1980, havia anat a parar a mans de l'empresa de Torroella «Robert Mercader» (per mitjà d'una filial) i finalment a dos propietaris alemanys (en van pagar 70 milions a l'empresa gironina que n'era propietària en aquell moment) amb els quals van encetar, l'any esmentat, els contractes per part de l'Ajuntament de Cadaqués i la Generalitat, per recuperar com a domini públic aquesta propietat. Inicialment s'establí un preu de sortida de 238 milions de pessetes, que finalment ha baixat fins a 110, que s'abonarà en anualitats.

Amb aquesta intervenció s'ha volgut garantir per al futur a l'Ajuntament de Cadaqués aquesta part emblemàtica del seu terme municipal. Aquest va ser,

en definitiva, el concepte jurídic que va moure la Diputació a donar aquesta empenta a un tema que s'havia deturat, administrativament i també a nivell immobiliari, entre les administracions i els propietaris. L'Ajuntament cadaquésenc havia demanat aquest ajut a la corporació que el va donar amb una agilitat que desmenteix la fama que envolta la gestió pública. Calia prendre un determini, i es va fer. Des d'aquest moment s'ha garantit el futur de l'illa i també s'ha manifestat un tipus de sensibilitat i una capacitat de gestió que ens convida a l'optimisme.

El futur de l'illa

Una vegada s'ha garantit el present cal pensar en el futur. Què es pot fer amb una illa? I amb l'illa de Portlligat? Una primera resposta seria dir el que no es pot o no s'ha de fer. És a dir, tancar encara que sigui amb la millora de les intencions, el que ha de romandre obert als ciutadans. La fàcil comunicació entre l'illa i la costa, uns pocs metres d'aigües baixes, permet fer tota mena de projectes d'enllaç. Després caldrà fer un procés de millora del conjunt. Els molts interrogants del seu futur ha fet que un dels indrets privilegiats de la Costa Brava nord sigui del domini dels darrers *hippies* d'aquest territori, ara sota la denominació d'*okupes*. En qualsevol cas és evident que les edificacions de l'illa de Portlligat s'han malmenat considerablement. Caldrà un informe tècnic per determinar el seu estat real.

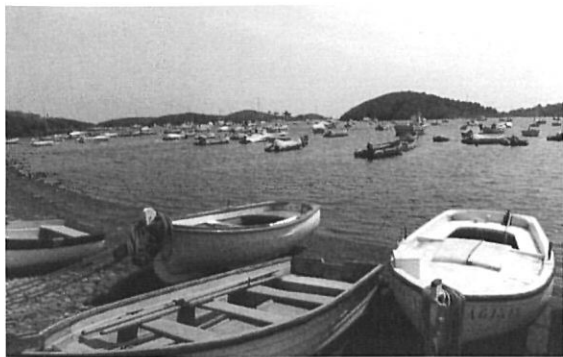
L'illa de Portlligat, tantes vegades present en l'obra pictòrica de Dalí.

Una vegada està clar qui serà el propietari, és a dir la Diputació, que determinarà la cessió d'ús que cregui més convenient, bàsicament el municipi, aquest podrà actuar per allunyar els «ocupants», com ja ha avançat la primera autoritat local. Fins al moment de la compra no

patronat que va tenir una vida perfectament inactiva malgrat estar presidit per personalitats prou notables, com el senyor Miquel Mateu i Pla i el mateix Salvador Dalí. L'any 1953 el conjunt de Portlligat seria declarat «Paratge pintoresc», consideració

nostre entendre, un tema de sensibilitat, abans que qualsevulla altra consideració. Les pàgines d'aquesta publicació són el millor testimoni d'uns sentiments compartits per part de moltes persones.

quedava clar qui hi podia actuar. Difícilment els agents de l'autoritat, tota vegada que era una propietat privada. Naturalment, en el cas que l'evidència delictiva es manifestés es podia actuar, però sempre és complicat.

Molts aspectes de futur apunten vers un centre d'acció naturalista. Si el conjunt del cap de Creus avança vers un parc natural, com sembla evident, aquesta part hi quedarà integrada i fins pot tenir un protagonisme molt important. La Diputació amb referència a la «capitalitat» del parc, ja ha manifestat la seva més estricta neutralitat i ha assenyalat que la compra de l'illa no és decantar res per Cadaqués. La corporació ha cregut que era de la seva competència, com reconeixia el vot unànim del Ple d'octubre, garantir el futur de l'illa, amb una situació de propietat pública. L'illa s'ha comprat amb diners dels contribuents que han de ser, finalment, els que l'han de gaudir. Aquesta és la feina de la Diputació.

Inquietud i esperança per Portlligat

La Revista de Girona s'ha ocupat repetidament de Portlligat; ja en un dels primers números es dona informació de la creació d'un

que ratificà la Generalitat en assumir les competències corresponents i el va incloure dins la categoria de Conjunt Natural d'Interès Cultural.

Però Portlligat va patir greus amenaces urbanístiques, malgrat aquesta primera consideració. D'una banda el projecte, sembla que definitivament rebutjat, de construcció d'un port esportiu sota diferents denominacions i amb una capacitat prou respectable: unes 350 embarcacions.

La defensa del territori singular, quasi únic d'aquest entorn està en la sensibilitat de les moltes persones i entitats que estimem Cadaqués. Uns des de l'acció administrativa o amb exemples com l'exercida per la Diputació; d'altres només podem fer-ho amb els mitjans que tenim a l'abast, el paper

imprès en el nostre cas. Però sempre compartint la sensibilitat i en tot cas no baixant mai la guàrdia. És evident que l'especulació de tota mena no es deturarà, malgrat que ha estat seriosament derrotada amb aquesta compra. Portlligat és, al

Portlligat i els Dalí

Aquesta part de la Costa Brava és, possiblement, malgrat les seves consideracions geogràfiques modestes, una de les més conegudes arreu del món. Portlligat va tenir en Salvador Dalí el seu gran propagandista.

Amb els primers diners importants que va guanyar amb la venda de les seves obres, i ja profundament enamorat de Gala, va poder comprar un casalot de pescadors d'aquest indret.

Dalí també va recollir elements importants de l'entorn de Portlligat en moltes de les seves obres cabdals, amb les quals va difondre plàsticament i per sempre aquest paisatge.

També és important assenyalat que una de les passejades dels Dalí era justament fins a l'illa i moltes de les fotografies de l'artista en aquell entorn recullen, naturalment, aquest espai ara retornat al veritable domini públic.

L'illa de Portlligat tanca físicament la badia, a la qual s'accedeix pel passatge de ses Boquelles al sud i el més ampli pas nord entre el roquer de sa Llosa i el cau de sa Guineu. Tot plegat garanteix que les aigües de l'interior de la badia siguin en calma, més enllà de les tempestes que puguin bufar a l'entorn del cap de Creus.

Amb la compra per part de la Diputació de l'illa de Portlligat es pot avançar que la ruta daliniana en aquest entorn es referma i amb un dels espais més bonics que ens ajudarà també a comprendre el grau de sensibilitat que tenia Salvador Dalí.

J. VÍCTOR GAY